

Cseri Klaudia
A berlini szín

ÁDÁM

Milyen megnyerőnek látom ezt a népet! Katonáik mint egy szilárd tömb masíroznak át a városon, egybe gyűlve, rendbe szedve! Vajon itt egy jobb világban élünk? Itt talán mind megoldódik, mi eddig gondja volt az emberiségnek. De hol s mikor vagyunk?

LUCIFER

Ez itt a Harmadik Birodalom, s kiket látsz, mind egynek élnek: a Führernek. Jöjj, nézzünk csak körül! Ők itt a derék katonák, kik vérüket adják vezérükért. S nézd oldalt a népet, épp a könyveket dobálják az enyészetnek!

ÁDÁM

A könyveket? De hát miért, ha nélkülük nem lehetnénk ott, ahol.

LUCIFER

Egy könyv vezetett idáig: íme, itt van, a címe Mein Kampf. Ezek pedig itt mind égnivalók.

ÁDÁM

Hát, ha kárt okoz, vesszen! Rossz könyvek mindig is voltak. Vezess még, Lucifer!

(a Deutschland Lied megszólal)

LUCIFER

Hallgasd, milyen szépen éneklük ezek a Hitlerjugend-lányok ezt a nagyszerű himnuszt! Milyen boldogok mind, mily lelkes az a csapat barna öltönyös ifjú!

ÁDÁM

Valóban! Eddig itt nem is láttam olyan embert, ki pénzzel a kezében vigad! Ők egy emberért rajonganak így.

LUCIFER

Hallod-e ezt a gúnyos morajt? Nézzük meg, mi az! Úgy látom, zsidók vonulnak át a városon.

ÁDÁM

Mit tettek, hogy most úgy vonulnak, mint az egyiptomi rabszolgák? Mért átkozza őket a nép?

LUCIFER

Felvették a sárga csillagot.

ÁDÁM

Hát azt miért?

LUCIFER

Mert a Führer ezt parancsolta. Ők pedig hallgattak rá.

ÁDÁM

A Führer nem ember.

LUCIFER

Épp ugyanolyan ember, mint te. Nézd!

ÁDÁM

Az ott Éva! Ő is a zsidókkal megy?

LUCIFER

Igen. A gázkamrába. Vagy ha szerencsés, előbb lelövik.

ÁDÁM

Nem hagyhatom!

LUCIFER

Téged is lelőnek.

ÁDÁM

Lőjenek agyon, nem számít, e világból nekem elég.

LUCIFER

Nem láttál még eleget.

ÉVA

Hagyd, Ádám, mit ér a küzdelem, egyszer úgymint meghalunk! Mindketten. Legalább te élj még egy darabig!

(Éva el)

LUCIFER

Lassan ideje továbbindulni.

(fekete sikátorba kerülnek, messze repülő zaja dörög, egy árny áll velük szemben)

Az az árny ott egy költő volt hajdanán. Mára csak egy notesz maradt utána. Radnótinak hívták.

RADNÓTI SZELLEME

*Oly korban éltem én e földön... Mikor voltak olyanok, kik csak nézték, mi történik körülöttük, tenni nem tettek semmit. Voltak gyilkosok, és voltak áldozatok. A gyilkosokból hősök lettek. Az igazi hősök pedig... Azok lettek áldozattá. A passzív ember pedig dönthetett, ki mellé áll. De hol van most az ember? Nem maradt más, csak *fűrés* és *gyökér*. Gondolkodj el ezen, rejtélyes utazó!*

ÁDÁM

Menjünk, Lucifer, elég e korból!

LUCIFER

Egy dolgot még látnod kell! Nézz oda!

ÁDÁM

Ott... Egy gyermek... Egy kisdéd fekszik holtan. S ott még többen!

RADNÓTI SZELLEME

Vérzivatar esett. Ők nem kaptak jelt, nem szólt a légiriadó. Nem ők választották, mégis meg kellett halniuk. De új világ felé nézünk. Egy *jobb* kort látok, hol *az új falak tövében felhangzik majd szavam*. A háborúnak vége.

LUCIFER

De mindig lesz újabb!

RADNÓTI SZELLEME

Ezt én már *nem tudhatom*.

ÁDÁM

Most már ideje tovább menni. Radnóti, ég veled!

LUCIFER

Cseréljük hát ki a sárga csillagot vörösre!